

Nr 751

Av herr **Rubbestad**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 146, med förslag angående fondering jämlikt 39 § lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring.

I propositionen nr 146 föreslås att inom riksförsäkringsanstalten skall inrättas en särskild fond, benämnd allmänna sjukförsäkringsfonden, vari nu föreslås fondering av cirka 55 milj. kronor av de på år 1955 belöpande arbetsgivarbidragen till sjukförsäkringen. Beträffande fondmedlens utnyttjande framlägges i propositionen nu icke något förslag. Därmed bör enligt departementschefen anstå till dess ytterligare erfarenheter av den allmänna sjukförsäkringen vunnits. Departementschefen finner det dock välbetänkt, att man genom en sådan central fondering söker uppnå att tillfälliga mera betydande ökningsar av utgifterna för tillägssjukpenning eller tilläggspenning eller tillfälliga minskningar av arbetsgivarbidragen inte skall behöva resultera i avgiftsändringar eller att sjukförsäkringskassornas för andra delar av verksamheten fonderade medel skall behöva tagas i anspråk. Jag finner det välgrundat, att en centralfond i detta syfte inrättas.

Arbetsgivare är enligt gällande bestämmelser pliktigt erlagga bidrag till kostnaderna för sjukvårdsförsäkringen och försäkringen för tillägssjukpenningen. Bidraget skall för varje kalenderår utgöra, såvitt angår sjukvårdsförsäkringen, 1/10 procent och beträffande försäkringen för tilläggsjukpenning en procent, allt av den lön i penningar eller naturaförmåner, som arbetsgivaren under året utgivit till sådana hos honom anställda arbetstagare som är obligatoriskt försäkrade enligt lagen om yrkesskadeförsäkring. Vidare är arbetsgivaren skyldig att för varje kalenderår erlagga bidrag till kostnaderna för tilläggspenning med 4/100 procent av den lön i penningar eller naturaförmåner, som han under året utgivit till sådana hos honom anställda arbetstagare, som är obligatoriskt försäkrade enligt lagen om yrkesskadeförsäkring. Det sammanlagda arbetsgivarbidraget utgör alltså 1,14 procent av den utgivna lönen.

Arbetsgivarbidraget till sjukpenningförsäkringen, som alltså utgör en procent av lönen, har beräknats skola täcka ungefär 60 procent av kostnaderna för den obligatoriska försäkringen för tilläggsjukpenning. Det med 0,04 procent av lönen utgående bidraget till tilläggspenningen till arbetsanställda kvinnor skall enligt beräkningarna täcka motsvarande del av kostnaderna för tilläggspenningen. Riksförsäkringsanstalten har preliminärt beräknat utgifterna för tilläggsjukpenning och tilläggspenning under år 1955 till 246 milj. kronor. För att täcka 60 procent av sistnämnda belopp åtgår 147

milj. kronor. Ifrågavarande arbetsgivarbidrag under 1955 uppgår till 202 milj. kronor. Det belopp på cirka 55 milj. kronor, som enligt propositionen skall fonderas centralt, utgör alltså vad som kvarstår av ifrågavarande arbetsgivarbidrag, sedan 60 procent av nämnda kostnader täckts.

Såsom vid reformens genomförande förutsatts, bör arbetsgivarbidraget täcka 60 procent av här ifrågavarande kostnader. Under år 1955 har alltså arbetsgivarbidragen lämnat ett betydande överskott. Det synes mig lämpligt, att detta överskott nu fonderas för det angivna syftet. Skulle emellertid arbetsgivarbidragen även i år lämna avsevärt överskott, är det enligt min mening anledning att företaga en omprövning av arbetsgivarbidragens storlek. Arbetsgivarbidragen till kostnaderna för tilläggsjukpenningen och tilläggspenningen bör då sänkas, så att de i genomsnitt kan beräknas svara mot 60 procent med nämnda kostnader.

Med anledning av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 146 måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att därest arbetsgivarbidragen till kostnaderna för tilläggsjukpenningen och tilläggspenningen även under år 1956 i betydande mån skulle överstiga 60 procent av ifrågavarande kostnader, frågan om sänkning av nämnda bidrag må prövas i enlighet med vad som i motionen har anförts.

Stockholm den 17 april 1956

Axel Rubbestad